

J tal dia farà un any

Corrandes del mes de Març

1 Hem estrenat primavera. La gent estrena primavera com aquell qui res. Estem tan acostumats a estrenar coses que dona la impressió que, aquesta vegada, no ens venia d'aquí. Abans, com que la gent del poble tenia pocs diners, era molt més propensa al sentimentalisme i, quan arribava la primavera repartia comentaris entre els veïns. Sobretot si, els veïns, també eren pobres i sentimentals. Ara, hom fa el desmenjat, i passa pel carrer sense dir aquesta primavera és meva. Ni tampoc diu allò de: Senyora Emília, ja hem entrat a la primavera. No ho diu per por de que l'altra contesti amb displicència:

—Jo hi entro quan vull, no pas quan m'ho manen!

I és que el país es torna contestatari, mal sigui per quedar bé.

2 Altrament, no sé si per entrar a la primavera cal demanar permís. Un servidor està tan acostumat a demanar permisos que no li vindria pas d'un. Però, pel que diuen, aquesta vegada, la qüestió dels permisos no ha tingut importància. La ràdio i la televisió han anunciat el canvi amb naturalitat, és a dir, amb tota solemnitat, que és com solen fer-se les coses en aquestes institucions dominadores del «mass media». Això ha preparat a la gent d'ordre per entrar a la primavera sense cap premonició. I és que la gent d'ordre no acceptaria de fer un pas sense normativa, sense coherència ideològica i tràmit oficial. Per això, pot afirmar-se que d'una manera rotunda, controlada i unànime, avui, hem entrat a la primavera. Una vegada més, tots hem dit que sí.

3 Plou. A bots i barrals. A cor que vols, cor que desitges. Plou. La panxa dels núvols té una grisa densitat estricta. El cel és una immensa palangana, carregada d'aigua i de males intencions. Tot és espès, desdibuixat, diluvial, intrèpid. El vent juga amb les gotes i les estavella contra les parets, les fa volar sobre les cases, les parteix, minimitza, escampa, rebot. El vent i la pluja juguen a saltar i parar.

4 Aquestes situacions intempestives trenquen les oracions al més devot. A mi m'hauria agradat entrar a la primavera amb un ram de flors a cada mà i una cançó tendra a la punta dels llavis. Però, no puc. Les

gotes em mullen el cap i el vent desficiat m'esquitxa. Refugiat darrera dels vidres contemplo la ferocitat dels elements. Lentament, m'invadeix una dolça somnolència, una clara lassitud. Les reflexions anteriors, heròiques, sobre la primavera, esdevenen inermes. Em sento insòlitàment feliç, protegit, aixoplugat vora del foc. L'esclat climàtic forani em sembla perfectament estúpid. I penso que el primer burgès del món degué néixer un dia com aquest, inhòspit, còmodament entaulat darrera la finestra d'un castell. No sé per què, però em temo que l'immobilisme ha guanyat un prosèlit: un reaccionari de la vora del foc.

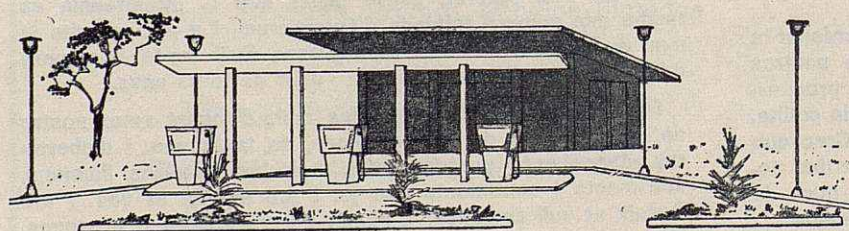
5 La gent es mou amb precipitació. El nostre país, tan ordenat, tan circumspecte, no està preparat per a alteracions de cap mena. La violència de la pluja ha sorprès el públic. Els homes es traslladen precipitadament, a saltirons. Les dones, amb gest obstinat, aguanten com poden la situació de les faldilles. Hom pensa que, considerant l'exigüitat de moltes confeccions, no caldria prendre's tantes molèsties. El fet, no obstant, té la seva importància: representa la supervivència inconscient de milers d'anys de cultura clàssica. El dia que a les dones, de debò, tan els faci setze com quinze, haurem entrat realment a l'era atòmica. I anatòmica, és clar.

6 Segons afirma la santa Bíblia, el primer «streaking» de la història van fer-lo Adam i Eva, sense fer tan mullader informatiu. De totes formes, imagino que, quan entre la nua ingenuïtat del paradís, va aparèixer el primer home vestit rigorosament de cap a peus, algú degué preguntar-li, amb sorpresa:

—I vós, de què protesteu?

7 A vegades penso que la truita de mongetes és un menjar de pobre. Perquè és compacta, atrotinada, agafatosa. Altres vegades, però, m'invadeix una certa transcendència conceptual i penso que, aquest menjar breu i enèrgic, ha fet possibles llargues excursions, arriscades caceres, fantàstiques rutes, llastimosos dies de final de mes. Nosaltres que parlem del «còctel de gambes» o del «chateaubriand maitre d'hotel» amb admiració suspecte, no hauríem d'oblidar, ni tan sols un moment, l'extraordinària significació

Estación de Servicio

**Santa
Eulalia, S. A.**

NUM. 7423